

דְּקָרִיאַת שְׁמַע בְּאַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹן, הָא תְּרִי"ג, עַל־יְהוּ
 אֲתָמַר (שְׁמוֹת ג טו) זֶה שְׁמִי לְעֵלָם וְזֶה זְכָרִי לְדָר דָּר,
 שְׁמִי עִם י"ה שְׁס"ה, זְכָרִי עִם ו"ה רַמ"ח, וְכֹלָא
 תְּרִי"ג, אֲוֵרִיתָא אִיהִי שְׁמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

וְעוֹד צִיצִית אִיהִי כְּרַסְיָא, תְּפִלִּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא דְנִתְּחִית עַל כְּרַסְיָא, דְקָרְאֵן לִיה
 בְּקָרִיאַת שְׁמַע, הָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְתִיב
 עַל כְּרַסְיָא, צְרוּכִין לְמִיקַם בְּגִינְיָה בְּעֻלְתָּא
 דְעַמִּידָה, תְּלַת חֲיִלִּין דִּילָה אֲתִיִּין בְּזְמִירוֹת
 שִׁירוֹת וְתוֹשְׁבַחוֹת.

בְּהָהוּא זְמַנָּא דְאִיהוּ עַל כְּרַסְיָיה, מָה אָמְרִין א"ל
 מְלַךְ יוֹשֵׁב עַל כְּסֵא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג
 בְּחִסְדוֹת, הֲאִי תְּקוּנָא אִיהוּ לְגַבֵּי צְדִיקִים גְּמוּרִים,
 דְּמִתְקַנִּין כְּרַסְיָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּצִיצִית,

לשון הקודש

הוא יושב על כסא - צְרוּכִים לְעַמֵּד
 בְּשִׁבְלֵו בְּתַפְלַת עַמִּידָה, שְׁלֹשָׁה חִלּוֹת
 שְׁלָה כְּאִים עִם זְמִירוֹת שִׁירוֹת
 וְתוֹשְׁבַחוֹת.

בְּאִתּוֹ זְמַן שְׁהוּא עַל כְּסֵאוֹ, מָה
 אֲמָרִים? אֵל מְלַךְ יוֹשֵׁב עַל כְּסֵא רַחֲמִים
 וּמִתְנַהֵג בְּחִסְדוֹת. הַתְּקוּנָה הַזֶּה הוּא
 לְצְדִיקִים גְּמוּרִים שְׁמִתְקַנִּים כְּסֵא
 לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּצִיצִית וּמוֹרִידִים

אַרְבַּעִים וּשְׁמוֹנֶה תְּבוֹת שֶׁל קָרִיאַת שְׁמַע
 בְּאַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת הֵנָּה תְּרִי"ג, עַל־יְהוּ
 נֶאֱמַר זֶה שְׁמִי לְעֵלָם וְזֶה זְכָרִי לְדָר דָּר.
 שְׁמִי עִם י"ה - שְׁס"ה, זְכָרִי עִם ו"ה -
 רַמ"ח, וְהַכֹּל תְּרִי"ג, הַתּוֹרָה הִיא שְׁמוֹ שֶׁל
 הַקּוּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא.

וְעוֹד, צִיצִית הִיא כְּסֵא, הַתְּפִלִּין הַקּוּדְשׁ
 בְּרוּךְ הוּא יוֹרֵד עַל הַכְּסֵא, שְׁקוּרָאִים
 אוֹתוֹ בְּקָרִיאַת שְׁמַע, הֲרִי הַקּוּדְשׁ בְּרוּךְ

וְנַחֲתִין לִיה בְּתַפְלִין, וְקַיִמִין קְדָמוּהִי בְּצִלוֹתָא,
 לְבִינוּנִים צִיצִית וְתַפְלִין אֵינוֹן פִּשׁוּר לְעוֹל וּבְחַמּוֹר
 לְמִשְׁאוּי, וּבְשֵׁבֶת אֲתָמַר בְּהוֹן (שְׁמוֹת כג יב) לְמַעַן יָנוּחַ
 שׁוֹרֵךְ וַחֲמוֹרֵךְ, לְרָשָׁעִים אֵינוֹן קִשׁוּרָא לְכָל
 מְקַטְרָגִין דְּלַהוֹן, דְּהָכִי אֵינוֹן עֲשָׂרָה כְּתָרִין תַּתְּאִין,
 דְּהָא דָּא לְקַבֵּל דָּא בְּרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲבָל
 כְּתָרִין תַּתְּאִין אֵינוֹן קְלִיפִין לְגַבֵּי כְּתָרִין עֲלָאִין,
 דְּמַתְּלַבְּשִׁין בְּהוֹן עֲשֵׁר אֲתוּוֹן בְּצִלוֹתָא, לְמַחְוֵי
 כְּפוּיִין תְּחוֹתוֹי כְּתָרִין תַּתְּאִין.

וּבְזִמְנָא דְּצַדִּיקָא מְתַקְנִין בְּכַנְפֵי מִצְוָה וּבְתַפְלִין,
 אֲתַכְפִּיין תְּחוֹתֵיהוּ כְּתָרִין תַּתְּאִין,
 בְּהָהוּא זְמַנָּא יְעוּל מְלָכָא בְּהִיכְלִיה דְּאִיהוּ אַדְנִי,
 כְּגוּוֹנָא דָּא יֵאֵהֲדוּנָה"י, הָא מְלָכָא בְּהִיכְלִיה, מָאן
 דְּבָעֵי לְמִשְׁאַל שְׁאֵלְתוֹי יְעוּל, וּבְגִין דָּא (תְּהִלִּים נא יז)
 אַדְנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, בְּתִלְת קְדָמָאִין יִסְדֵּר בַּר נֶשֶׁךְ

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

הַכְּתָרִים הָעֲלִיוֹנִים, שְׁמַתְּלַבְּשׁוֹת בְּהוֹן
 עֲשֵׁר אוֹתִיּוֹת בְּתַפְלָה שְׂיֵהוּי כְּפוֹתִים
 תַּחְתּוֹי הַכְּתָרִים הַתְּתוּנִים.

וּבְזִמְנָן שְׁצַדִּיקִים מְתַקְנִים בְּכַנְפֵי מִצְוָה
 וּבְתַפְלִין, נִכְנָעִים תַּחְתֵּיהֶם הַכְּתָרִים
 הַתְּתוּנִים. בְּאוֹתוֹ זְמַן יִכְנַס הַמְּלָךְ
 לְהִיכְלוֹ, שְׁהוּא אַדְנִי, כְּמוֹ זֶה:
 יֵאֵהֲדוּנָה"י, הָרִי הַמְּלָךְ בְּהִיכְלוֹ, מִי

אוֹתוֹ בְּתַפְלִין, וְעוֹמְדִים לְפָנָיו בְּתַפְלָה.
 לְבִינוּנִים צִיצִית וְתַפְלִין הֵם כְּמוֹ שׁוֹר
 לְעַל וּבְחַמּוֹר לְמִשְׁאָא, וּבְשֵׁבֶת נֵאֱמַר בְּהֶם
 לְמַעַן יָנוּחַ שׁוֹרֵךְ וַחֲמוֹרֵךְ. לְרָשָׁעִים הֵם
 קִשְׁר לְכָל הַמְּקַטְרָגִים שְׁלָהֶם, שְׂכַךְ הֵם
 עֲשָׂרָה הַכְּתָרִים הַתְּתוּנִים, שְׁהָרִי זֶה
 כְּנָגֵד זֶה בְּרָא הַקּוּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲבָל
 הַכְּתָרִים הַתְּתוּנִים הֵם קְלָפוֹת אֵל

שְׁבָחוּי, בְּעֶבְדָּא דְּמִסְדֵּר שְׁבָחוּי קָדָם רַבִּיה, דְּאֵלִין
תְּלַת פְּתַבִּין כָּל זְכוּוֹן, וְתִלַּת בִּתְרָאִין חֲתָמִין, וּבְגִין
דָּא צָרִיךְ בְּר נִש לְמַהוּי בְּהוֹן בְּעֶבְדָּא דְּמִקְבֵּל פָּרַם
מִרַבִּיה וְהִלְךְ לִיה, דְּתַמָּן אִיהִי בֵּית קַבּוּל חוֹתְמָא
דְּקִשׁוּרָא וְאִיהִי מְלִכוּתָא קְדִישָׁא.

בְּאַמְצָעִיּוֹת צָרִיךְ לְמִשְׁאֵל, דְּתַמָּן ו' ו', חַד
מְאִרִי פְּתִיבָה וְחַד מְאִרִי חֲתִימָה,
וְאִינוּן ו' עֲלָאָה ו' תַּתָּאָה, כְּלִילָן תִּרְיִן עֶשֶׂר פְּרָקִין,
תְּלַת קַדְמָאִין רִישָׁא וְתִרְיִן דְּרוּעִין, תְּלַת בִּתְרָאִין
גּוּפָא וְתִרְיִן שׁוּקִין, הָא אֶתְפִּטֵּר מִמְּלָפָא, בְּגִין דָּא
צָרִיךְ לְמִיחָב תְּלַת פְּסִיעֵן לְאַחֲוָרָא, וְרָזָא דְּמִלְחָה
(בראשית מט לג) וַיֵּאסֹף רַגְלָיו אֶל הַמֶּטֶה.

לשון הקודש

בְּאַמְצָעִיּוֹת צָרִיךְ לְשֵׁאל, שְׁשֵׁם ו' ו',
אַחַד בְּעִלֵי הַפְּתִיבָה וְאַחַד בְּעִלֵי
הַחֲתִימָה, וְהֵם ו' עֲלִיוֹנָה ו' תַּחְתּוֹנָה,
כּוֹלְלִים שְׁנַיִם עֶשֶׂר פְּרָקִים. שְׁלֹשׁ
הֲרֵאשׁוֹנוֹת – הֲרֵאשׁ וּשְׁתֵּי זְרוּעוֹת, שְׁלֹשׁ
הֲאַחֲרוֹנוֹת – הַגּוּף וּשְׁתֵּי שׁוּקִים, הֲרֵי
נִפְטֵר מִן הַמֶּלֶךְ. מִשּׁוּם זֶה צָרִיךְ לְתַת
שְׁלֹשׁ פְּסִיעוֹת לְאַחֲוֹר, וְסוּד הַדְּבָר –
וַיֵּאסֹף רַגְלָיו אֶל הַמֶּטֶה.

שְׁרוּצָה לְשֵׁאל אֶת שְׁאֵלוֹתָיו יְכַנֵּם,
וּמִשּׁוּם זֶה אֲדַגֵּי שְׁפָתַי תִּפְתָּח. בְּשֵׁלֶשׁ
הֲרֵאשׁוֹנוֹת יִסְדֵּר אָדָם אֶת שְׁבָחוֹ, כְּמוֹ
עֶבֶד שֶׁמְסַדֵּר אֶת שְׁבָחוֹ לְפָנָי רַבּוֹ,
שְׁשֵׁלֶשׁ אֵלֹה בּוֹתְבִים כָּל הַזְּכוּיּוֹת, וּשְׁלֹשׁ
הֲאַחֲרוֹנוֹת חוֹתְמִים, וּמִשּׁוּם זֶה צָרִיךְ
אָדָם לְהִיּוֹת בְּהֵם בְּעֶבֶד שֶׁמְקַבֵּל פָּרַם
מִרַבּוֹ וְהוֹלֵךְ לוֹ, שְׁשֵׁם הוּא בֵּית קַבּוּל
הַחוֹתֵם שֶׁל הַקֶּשֶׁר, וְהִיא הַמְּלִכוּת
הַקְּדוּשָׁה.

תקונא חד סר

בְּרֵאשִׁית (דף כו ע"ב) בְּרֵאשִׁית שִׁי"ת, וּמֵאִי נִיהוּ. שִׁית
 הַיְכָלִין לְקַבֵּל שִׁית יוֹמֵי בְּרֵאשִׁית,
 אֱלֹהִים אֵימָא עֲלָא עֲלֵיהוּ, דְּאִיהִי הַיְכָלָא
 שְׁבִיעָא, וּבְמָה דְּאֵימָא עֲלָא אֲפִיקַת שִׁית, הָכִי
 אֵימָא תַּתָּא אֲפִיקַת שִׁית וּמֵאִי נִיהוּ אֶת הַשָּׁמַיִם
 וְאֶת הָאָרֶץ, וְאֵינוֹן שִׁית מְאֵנוֹן, דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן (שמות)
 כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יי' אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ,
 וְהַיְכָלִין תַּתָּאִין אֵינוֹן מְאֵנוֹן לְהַיְכָלִין עֲלָאִין.

וְכֵן יִשְׂרָאֵל הוּוּ מְצֻלָּאן, כָּל הַיְכָלִין אֵלִין הוּוּ
 מִתַּתָּחֵן לְגַבְיָהוּ, וּבְעֵן בְּגִלּוֹתָא אֲתַמַּר בְּהוֹן
 כָּל הַשְּׁעָרִים נִנְעֵלוּ, וְשְׁכִינְתָא לְבָר מִהַיְכָלָה,
 וְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּוּ לְבָר מִהַיְכָלִיהּ, וּמְלָאכְיָא
 דְּמִמֶּנּוּ עַל צְלוֹתֵין לְבָר מִהַיְכָלִיהוֹן, הֲדָא הוּוּ
 דְּכָתִיב (ישעיה לג ז) הֵן אֲרָאֲלֶם צָעֲקוּ חוֹצֵה, וְלֹא אִית

לשון הקודש

תקון אחד עשר

שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת
 הָאָרֶץ, וְהַיְכָלֹת הַתַּחְתּוֹנִים הֵם כָּלִים
 לְהַיְכָלֹת הָעֲלִיּוֹנִים.

וּבְשִׁישְׂרָאֵל הָיוּ מִתְפַּלְלִים, כָּל
 הַיְכָלֹת הַלְלוּ הָיוּ נִפְתְּחִים אֲלֵיהֶם,
 וְכַעַת בְּגִלּוֹת נֹאמַר בְּהֶם כָּל הַשְּׁעָרִים
 נִנְעֵלוּ, וְהַשְּׁכִינָה מִחוּץ לְהַיְכָלָה, וְהַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּוּ מִחוּץ לְהַיְכָלוֹ, וְהַמְלָאכִים

בְּרֵאשִׁית בְּרֵאשִׁית שִׁי"ת, וּמָה הוּוּ? שְׁשָׁה
 הַיְכָלֹת כְּנַגַּד שֵׁשֶׁת יוֹמֵי בְּרֵאשִׁית.
 אֱלֹהִים, הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה עֲלֵיהֶם, שְׁהִיא
 הַיְכָל הַשְּׁבִיעִי, וּכְמוֹ שְׁהָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה
 הוֹצִיָּאה שֵׁשׁ, כְּדִ הָאֵם הַתַּחְתּוֹנָה
 הוֹצִיָּאה שֵׁשׁ, וּמָה הֵם? אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת
 הָאָרֶץ, וְהֵם שְׁשָׁה כָלִים, שְׁנַאמַר בְּהֶם כִּי

לֹון לְצִלוֹתֶיךָ אֶתֶר לְאַעֲלָא, וְדָא אִיהוּ כָּל הַשְּׁעָרִים
 נִנְעֵלוּ, אֲבָל שְׁעָרֵי דְמַעָה לֹא נִנְעֵלוּ, וְלִית מָאן
 דְּאַפְתַּח לֹון לְאַלִּין שְׁעָרִים, עַד דְּיִיתִי מֵאֲרִי
 דְּדְמַעָה, דְּאַתְמַר בֵּיה (שמות ב ו) וַתִּפְתַּח וַתִּרְאֶהוּ אֶת
 הַיֶּלֶד וְהִנֵּה נֶעַר בֶּכֶה, וְלִית הַיֶּכָּלָא מִתְּפַתְחָא אֲלָא
 בֵּיה, וְדָא אִיהוּ וַתִּפְתַּח, וַתִּפְתַּח דְּאַתְפַּתַּח הָאִי
 הַיֶּכָּלָא לְגַבִּיהּ, בְּמֵאִי אֶתְפַּתַּח לִיהּ בְּדְמַעָה, הָדָא
 הוּא דְכֶתִיב וְהִנֵּה נֶעַר בֶּכֶה, וּמִיד וַתַּחְמַל עָלָיו.

וְעוֹד וַתִּפְתַּח, כִּד יִשְׂרָאֵל פְּתַחִין בְּתִיּוֹבְתָא
 בְּבִכְיָה, מִיד וַתַּחְמַל עָלָיו, וְדָא אִיהוּ
 בְּבִכְיָ יִבְאוּ (ירמיה לא ח), בְּזִכּוֹת בְּכִיָּה דִּילִיהּ יִתְּבַנְשׁוּן
 מִן גְּלוּתָא.

דְּאִית הַיֶּכָּלָא דְּדְמַעָה, דְּלִית לָהּ רְשׁוֹ לְמִפְתַּח
 אֲלָא בְּדְמַעָה, וְאִית הַיֶּכָּלָא דְּנִנְעוּנָא, דְּלִית

לשון הקודש

שנפתח ההיכל הזה אליו. במה נפתח
 לזו? בדמעה. זהו שכתוב והנה נער בכה,
 ומיד ותחמל עליו.
 ועוד ותפתח, בשישראל פותחים
 בתשובה בבכיה, מיד ותחמל עליו, וזהו
 בככי יבאו, בזכות הבכיה שלו יתבנסו
 מן הגלות.
 שיש היכל של דמעה שאין לה רשות

הממנים על התפללות מחוץ להיכליהם.
 זהו שכתוב הן אראלם צעקו הצה, ואין
 לתפללות מקום להבנס, וזהו כל השערים
 ננעלו, אבל שערי דמעה לא ננעלו, ואין
 מי שיפתח את השערים הללו עד שיבא
 בעל הדמעה, שנאמר בו ותפתח
 ותראהו את הילד והנה נער בכה, ואין
 ההיכל נפתח אלא בו, וזהו ותפתח,

לָהּ רִשׁוֹ לְמִפְתַּח אֶלָּא בְּנִגּוּנָא, וּבְגִין דָּא דָּד דְּדוּד
 מִתְקַרְב לְהַהוּא הֵיכְלָא בְּנִגּוּנָא, הָדָא הוּא דְכָתִיב
 (מלכים ב ג טו) וְהָיָה כִּנְגִין הַמְּנִינִן, וְאִית הֵיכְלָא דְנִהוּרָא,
 דָּלָא מִתְפַּתְחָא אֶלָּא לְבַר נֶשׁ דְּהוּה מִתְעַסֵּק
 בְּנִהוּרָא דְאִזְרִייתָא.

וְאִית הֵיכְלָא דְנְבוּזָא, דָּלָא מִתְפַּתְחָא אֶלָּא לְבַר
 נֶשׁ דְּהוּה חָכָם גְּבוּר וְעֲשִׂיר, וְאִית הֵיכְלָא
 דְיִרְאָה, דְאִתְקַרֵי הֵיכַל הִירְאָה, דָּלָא מִתְפַּתְחָא
 אֶלָּא לְמָאן דְאִית בֵּיה דְחִילוֹ, וְאִית הֵיכְלָא דְעֲנִיִּים,
 דָּלָא מִתְפַּתְחָא אֶלָּא לְעֲנִיִּים דְהוּוּ מִתְעַטְפִּים קָדָם
 יְהו"ה בְּעִלּוּתָא, בְּעִטּוּפָא דְמַצְוָה דְצִיצִית וְתַפְלִין
 וְעִלְיָהּ אֶתְמַר (תהלים קב א) תִּפְלָה לְעֲנִי כִי יַעֲטֹף.

וְאִית תְּרַעָא דְצִדִיקָא, דָּלָא מִתְפַּתְחָא אֶלָּא
 לְצִדִיקָא, הָדָא הוּא דְכָתִיב (שם קיח כ) זֶה

לשון הקודש

היכל של יראת שנקרא היכל היראה,
 שלא נפתח אלא למי שיש בו יראת, ויש
 היכל של עניים שלא נפתח אלא לעניים
 שהיו מתעטפים לפני יהו"ה בתפלה,
 בעטוף של מצוה של ציצית ותפלין,
 ועליהם נאמר תפלה לעני כי יעטף.

ויש שער של צדיקים שלא נפתח אלא
 לצדיקים. זהו שפתוב זה השער ליהו"ה

לפתח אלא בדמעה, ויש היכל הנגון
 שאין לה רשות לפתח אלא בנגון,
 ומשום זה דוד מתקרב לאותו ההיכל
 בנגון, זהו שפתוב והיה כנגון המנגון. ויש
 היכל של אור שלא נפתח אלא לאדם
 שהיה מתעסק באור התורה.

ויש היכל של נבואה שלא נפתח אלא
 לאדם שהוא חכם גבור ועשיר, ויש

השער ליי צדיקים יבאו בו, והאי איהו תרעא
 דצדיק ח"י עלמין, דאתמר ביה (שם לו כה) ולא ראיתי
 צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם, וכען בגלותא אתמר
 ביה (ישעיה נז א) הצדיק אבד, מאי אבד, אבד
 למטרוניתא, ואתמר ביה (שם יט ה) ונהר יחרב ויבש,
 יחרב בבית ראשון, ויבש בבית שני, ובגין דלית
 ליה מדיליה, עניין צווחין בתי ברכאן דצלותא,
 לגבי ח"י עלמין, והא אסתלק מתמן נביעו דכל
 ברכאן, ולית מאן דיהיב לון, ותרעין אחרנין
 סתימין, ותרעא דצדיק חרבא ויבשה, כמה דעני
 חרב ויבש, ורוא דמלה (בראשית א ט) יקוו המים מתחת
 השמים אל מקום אחד ותראה היבשה.

ולית תרעא פתיחא אלא תרעא דדמעה, ומאי
 איהי בת עין, דדמעה מינה נפקא, ועלה

לשון הקודש

אל ח"י העולמים, והרי הסתלק משם
 הנביעה של כל הברכות ואין מי שיתן
 להם, והשערים האחרים סתומים, ושער
 הצדיק חרב ויבש, כמו שעני חרב ויבש,
 וסוד הדבר – יקוו המים מתחת השמים
 אל מקום אחד ותראה היבשה.

ואין שער פתוח אלא שער של דמעה,
 ומה היא בת עין? שדמעה יוצאת ממנה,

צדיקים יבאו בו, וזהו השער של צדיק
 ח"י העולמים, שנאמר בו ולא ראיתי
 צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם, וכעת
 בגלות נאמר בו הצדיק אבד. מה זה
 אבד? אבד לגבירה, ונאמר בו ונהר
 יחרב ויבש, יחרב בבית ראשון, ויבש
 בבית שני, ומשום שאין לו משלו,
 העניים צועקים בתי ברכות התפלה

אֶתְמַר (תהלים יז ח) שְׁמַרְנִי כְּאִישׁוֹן בֵּית עֵינַי, וּבָהּ וְהִנֵּה
 נֶעַר בְּכַה (שמות ב ו), לְגַבִּי קוֹדֶשׁא פְּרִידָה הוּא, דִּירְחָם
 עֲלֵיהּ בְּגִלּוֹתָא, הֲדָא הוּא דְכִתְיב (תהלים קב יד) אֶתָּה
 תְּקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן, בְּגִין דְּאִיהִי לְבַת אֵשׁ דְּאֶתְחַזֵּיִיא
 לְמִשָּׁה בְּסִנְהָ, דְכִתְיב (שמות ג ב) וַיֵּרָא מִלְּאֲךָ יְיָ אֵלָיו
 בְּלִבַּת אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה, אִיהִי בֵּית מִן פְּרֵאשִׁי"ת,
 וְדָא פְּרֵאשִׁי"ת.

תקונא תריסר

בְּרֵאשִׁי"ת (דף כז ע"א) מֵאָמַר קְדָמָאָה דְכֻלָּא, פְּלִילָא
 מַעְשֵׁר אַמִּירָן, וְאִיהִי ל"ב אֱלֹהִים
 דְּעוֹבְדָא דְפְּרֵאשִׁי"ת, וּמִסְטָרָא דְשְׂמָאֵלָא אֶתְיִיחִיבַת,
 דְּאִיהִי גְבוּרָה אֲשָׁא סוּמְקָא, וּבְגִין דָּא בְּלִבַּת אֵשׁ
 (שמות ג ב), וּמִשָּׁה הָוָה מִסְטָרָא דְלִיּוּאֵי מִסְטָרָא דִילֵיהּ
 מִפְּשֵׁי, וְאִמְאֵי אֶתְגַּלִּיא לִיהּ בְּסִנְהָ, לְאַחֲזָאָה דְהִתּוּ
 בְּדוּחְקָא בֵּין הַקּוֹצִים, וְעַם כָּל דָּא וְהַסֵּנֶה אֵינְנוּ

לשון הקודש

תקון שנים עשר

בְּרֵאשִׁי"ת הוּא מֵאָמַר רֵאשׁוֹן שֶׁל הַכֹּל,
 כְּלוּל מַעְשֵׁר אַמִּירוֹת, וְהִיא ל"ב אֱלֹהִים
 שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁי"ת וּמִצַּד שְׂמָאל נִתְּנָה,
 שֶׁהִיא גְבוּרָה, אֵשׁ אֲדָמָה, וּמִשׁוּם זֶה
 בְּלִבַּת אֵשׁ, וּמִשָּׁה הִיא מִצַּד הַלְּוִיִּם מִהַצַּד
 שֶׁלּוֹ מִפְּשֵׁי, וְלָמָּה הַתְּגַלְיָה לּוֹ בְּסִנְהָ?
 לְהִרְאוֹת שֶׁהִיָּתָה בְּדַחַק בֵּין הַקּוֹצִים, וְעַם

וְעֲלֵיהּ נֵאמַר שְׁמַרְנִי כְּאִישׁוֹן בֵּית עֵינַי, וּבָהּ
 וְהִנֵּה נֶעַר בְּכַה, לְקָדוֹשׁ פְּרוּדָה הוּא,
 שִׁירְחָם עֲלֵיהּ בְּגִלּוֹת. זֶהוּ שְׂפָתוֹב אֶתָּה
 תְּקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן, מִשׁוּם שֶׁהִיא לְבַת אֵשׁ
 שְׁנֵרָאָתָה לְמִשָּׁה בְּסִנְהָ, שְׂפָתוֹב וַיֵּרָא
 מִלְּאֲךָ יְהוָה אֵלָיו בְּלִבַּת אֵשׁ מִתּוֹךְ
 הַסֵּנֶה, הִיא בֵּית מִן פְּרֵאשִׁי"ת, וְזֶה
 בְּרֵאשִׁי"ת.

אָבֵל, בְּגִין שׁוֹשְׁבִים דְּאִינוּן בְּנֵהָא, דְּאִינוּן יִשְׂרָאֵל,
 דִּהּוּ עֵתִידִין לְמַתְּוֵי בְּגֵלוּתָא בֵּין עַרְב רַב דְּאִינוּן
 קוֹצִים, וְדָא אִיהוּ רָזָא (ירמיהו מו כח) כִּי אַעֲשֶׂה כָּלָה
 בְּכָל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִדְחַתִּיךָ שָׁמָּה, וְאוֹתָךְ לֹא
 אַעֲשֶׂה כָּלָה.

אֲתִּיזִי לִיה אַגְרָא דְכָלָה, דְּאִיהִי לְבַת אִישׁ בֵּין
 הַקּוֹצִים דְּאִינוּן תִּיבִיבָא, כַּד דְּחִקִּין
 לְשְׂכִינְתָא וְיִשְׂרָאֵל, אַגְרָא דְלֵהוּן בְּלָה, נַפְקָא
 שְׂכִינְתָא כָּלָה מִבִּינֵיהוּ, וְיִיתִי חֲתָן בְּגִינְהָ, וְדָא אִיהוּ
 אַגְרָא דְכָלָה דּוּחְקָא, וְיִפְרוּק לֹון מִן גְּלוּתָא בְּגִינְהָ,
 וְדוּחְקָא דְגְלוּתָא דְעַרְב רַב לְיִשְׂרָאֵל מְמַהֵר לֹון
 פּוֹרְקָנָא, וְרַפְּיוֹן דִּילְהוּן מְעַכְב לֹון לְיִשְׂרָאֵל
 פּוֹרְקָנָא, בְּגִין דָּא אֲתִּיזִי לִיה לְמַשָּׂה בְּלַבַּת אִישׁ
 מִתּוֹךְ הַסְּנָה, מִגּוֹ כּוּבִין.

לשון הקודש

השְׂכֵר שְׁלָהֶם כָּלָה, יוצאת השְׂכִינָה
 הַכָּלָה מִבִּינֵיהֶם, וְיבֹא הַחֲתָן בְּשִׁבְלָה,
 וְהוּוּ שְׂכֵר הַכָּלָה – הַדּוּחַק, וְיִנְאַל אוֹתָם
 מִן הַגְּלוּת בְּשִׁבְלָה, וְהַדּוּחַק שֶׁל הַגְּלוּת
 שֶׁל הָעַרְב רַב אֶת יִשְׂרָאֵל, מְמַהֵר לָהֶם
 אֶת הַנְּאֻלָּה, וְהַרְפְּיוֹן שְׁלָהֶם מְעַכְב
 לְיִשְׂרָאֵל אֶת הַנְּאֻלָּה, בְּגִלְלָה זֶה נִרְאָה
 לְמַשָּׂה בְּלַבַּת אִישׁ מִתּוֹךְ הַסְּנָה, מִתּוֹךְ
 הַקּוֹצִים.

כָּל זֶה וְהַסְּנָה אִינוּן אָבֵל, בְּשִׁבְלֵי
 הַשׁוֹשְׁבִים, שְׁהֶם בְּגִיָּה, שְׁהֶם יִשְׂרָאֵל,
 שְׁהִיוּ עֵתִידִים לְהִיּוֹת בְּגֵלוּת בֵּין הָעַרְב
 רַב שְׁהֶם קוֹצִים, וְהוּוּ הַסּוּד כִּי אַעֲשֶׂה
 כָּלָה בְּכָל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִדְחַתִּיךָ שָׁמָּה,
 וְאוֹתָךְ לֹא אַעֲשֶׂה כָּלָה.

תִּרְאָה לוֹ שְׂכֵר הַכָּלָה, וְהִיא לְבַת אִישׁ
 בֵּין הַקּוֹצִים, שְׁהֶם הַרְשָׁעִים, בְּשָׁהֶם
 דּוּחְקִים אֶת הַשְׂכִּינָה וְאֶת יִשְׂרָאֵל,

כִּד אֶתְקַרֵּיב תַּמָּן לְמַחְזֵי עוֹבְדָא דָּא, אָמַר לִיהּ
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵל תִּקְרַב הַלּוֹם, שֶׁל
נַעֲלִיד (שמות ג ה), הָבֵא רַמְזוֹ דְּאֶתְפַּשֵּׁט מִן גּוּפָא דִּילִיהּ,
דְּאִיהוּ נַעַל, לְגַבֵּי גּוּפָא אַחְרָא דְּאֶתְלַבֵּשׁ כִּד
אֶתְקַרֵּיב, וְאִית מָאן דְּיִימָא דְּאִיהוּ אֶתְתִּיהּ, וְכִלָּא
קְשׁוּט דָּא וְדָא.

וּבִן אַחְזֵי לִיהּ דְּבִי מִקְדָּשָׁא דְּאִיהִי בְּנִינָא דְּכִר
נִשׁ דְּעֵתִיד לְאֶתְחַרְבָּא, וְיִתְבְּנֵי זְמַנָּא אַחְרָא
עַל יְדָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא, הָדָא הוּא דְּכְתִיב
גְּדוֹל יְהִיָּה כְבוֹד הַבַּיִת הַזֶּה הָאֲחֵרוֹן מִן
הָרֵאשׁוֹן (חגי ב ט), בְּגִין דְּאֶתְמַר בּוּ (זכריה ב ט) וְאֲנִי
אֶהְיֶה לָּהּ נְאֻם יי' חוֹמַת אֵשׁ סְבִיב, אֶתְמַר בְּבִי
מִקְדָּשָׁא בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יי'.

וְאֶתְמַר הָתָם לְגַבֵּי אָדָם (בראשית ב כב) וַיִּבֶן יי'
אֱלֹהִים אֶת הַצִּלְע אֲשֶׁר לָקַח מִן

לשון הקודש

בְּשֵׁהתְקַרֵּב לְשֵׁם לְרֵאוֹת הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה,
אָמַר לוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵל תִּקְרַב
הַלּוֹם, שֶׁל נַעֲלִיד. כָּאֵן רַמְזוֹ שֶׁהַתְּפִשֵּׁט מִן
הַגּוּף שָׁלוֹ, שֶׁהוּא נַעַל, לְגוּף אַחַר
שֶׁהַתְּלַבֵּשׁ בְּשֵׁהתְקַרֵּב, וַיֵּשׁ מִי שִׁיאֲמַר
שֶׁהוּא אֲשֶׁתּוֹ, וְהַכַּל אֲמַת, זֶה וְזֶה.

וּבִן הָרָאָה לוֹ שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁהוּא
בְּגִין שֶׁל אָדָם, שֶׁעֵתִיד לְהִתְרַב, וַיִּבְנֶה

פַּעַם אַחֲרַת עַל יַד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶהוּ
שֶׁפְּתוּב גְּדוֹל יְהִיָּה כְבוֹד הַבַּיִת הַזֶּה
הָאֲחֵרוֹן מִן הָרֵאשׁוֹן, מִשּׁוּם שֶׁנֶּאֱמַר בּוּ
וְאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ נְאֻם יְהוָה חוֹמַת אֵשׁ
סְבִיב, נֶאֱמַר בְּבִית הַמִּקְדָּשׁ בּוֹנֵה
יְרוּשָׁלַם יְהוָה.

וְנֶאֱמַר שֵׁם אֶצֶל אָדָם וַיִּבֶן יְהוָה
אֱלֹהִים אֶת הַצִּלְע אֲשֶׁר לָקַח מִן הָאָדָם,

הָאָדָם, דָּא חֲכָמָה, וַיְבִיֵאֵהָ אֶל הָאָדָם, דָּא
 עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, דְרָגָא דְמִשָּׁה, וְהָאֵי צִלְע
 אִיהוּ וְדָאֵי פִלַת מִשָּׁה, וְעָלָה אֶתְמַר וַיֵּרָא אֶלְיוּ
 מִלְאָךְ יְיָ בְּלִבַת אִישׁ, דְּאִיהוּ בַת יְחִידָה, דְּמִנְהָ
 נָפִיק נְהוּרָא דְאוּרִיִּתָא.

בְּגוֹזְנָא דָּא אֶתְמַר (שמות ב ו), וַתִּפְתַּח וַתֵּרְאֶהוּ אֶת
 הַיֶּלֶד, וַתֵּרְאֶהוּ דָּא שְׂכִינְתָא, דְהוּה בְּכִי
 בְּגִינָה, מִיַּד וַתִּחְמֹל עָלָיו, וְדָא הוּא בְּכִי יְבָאוּ
 וּבַתְחִנּוּנִים אוֹבִילִים (ירמיהו לא ח), בְּתַחֲנוּנִים וְדָאֵי,
 לְקִיּוּמָא וּבְרַחֲמִים גְּדוּלִים אֶקְבָּצְךָ (ישעיהו נד ז).

בְּהָאֵי זְמָנָא כָּל חֵיוֹן יִתְעָרוֹן בְּקָלָא, וְעוֹפִין
 מְצַפְצְפִין בְּשִׁיר, לְקַבְּלָא בְּרֵתָא בְּחֵדוּהָ
 בְּגוֹזְנָא, לְקַבְּלָא קְדוּשִׁין מִהַחֲתָן, דְּאֵינּוֹן קְדוּשׁ
 קְדוּשׁ קְדוּשׁ וְכו' (שם ו ג), וְלִית קְדוּשָׁה פְּחוּת
 מְעַשְׂרָה, וְקְדוּשִׁין אֵינּוֹן מְסֻטְרָא דְחֲכָמָה דְּאִיהוּ יְיָ,

לשון הקודש

בשכיחה, מיד ותחמל עליו, וזהו בכי
 יבאו ובתחנונים אוכילים. בתחנונים
 ודאי, לקיים וברחמים גדולים אקבצך.
 בזמן הזה כל החיות יתעוררו בקול,
 והעופות מצפצפים בשיר, לקבל את
 הבת בשמחה בנגון, לקבל קדושין
 מהחתן, שהם קדוש קדוש קדוש וכו',

זו חכמה, ויביאה אל האדם, זה עמוד
 האמצעי הדרגה של משה, והצלע הזו
 היא ודאי פלת משה, ועליה נאמר וירא
 אליו מלאך יהוה בלבת אש, שהיא בת
 יחידה שממנה יוצא אור התורה.
 כמו זה נאמר ותפתח ותראהו את
 הילד, ותראהו זו השכינה, שהיה בוכה

קָדַשׁ יִשְׂרָאֵל לַיְיָ רֵאשִׁית תְּבוּאָתָהּ (ירמיהו ב ג), רֵאשִׁית
 וְדָאֵי, וּמִתְבָּרְכִין בְּשִׁבְעַת בְּרָכָאן מִסְטָרָא דְאִימָא
 עֲלָאָה דְאִיהִי בְּרָכָה, וְעֲלָהּ אֲתָמֵר (יחזקאל מד ל) לְהַנִּיחַ
 בְּרָכָה אֶל בֵּיתְךָ, וְשִׁבְעַת בְּרָכָאן אֵינוֹן, בְּשַׁחֲרִית
 שְׁתַּיִם לְפָנֶיהָ וְאַחַת לְאַחֲרֶיהָ, וּבְעֶרְבִית שְׁתַּיִם
 לְפָנֶיהָ שְׁתַּיִם לְאַחֲרֶיהָ, וְאֵינוֹן שִׁבְעַת סְפִירָן דְכְּלִילָן
 בְּחֻתָן וּבְכֻלָּהּ, וְדָא אִיהוּ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְגוֹמֵר, הָא
 הָכָא קְדוּשָׁה וּבְרָכָה וַיְחֻד, בְּהָהוּא זְמָנָא אֲתַעֵר
 דְדוּד בְּכַנּוּר דְאִיהוּ מְנַיִן מֵאֱלֹוֵי, בְּעֶשְׂרָה מִינֵי
 נִיגוּנִין: קְדָמָאָה בְּאַשְׁרֵי וְדָא בְּרֵאשִׁית.

תְּקוּנַת תְּלִיסֵר

בְּרֵאשִׁית תִּמְן אֲשֶׁר־י, וְדָא אִיהוּ אֲשֶׁר־י הָאִישׁ,
 וְאִיהוּ אֵהִי"ה אֲשֶׁר אֵהִי"ה, רִישָׁא
 לְכָל (דף כז ע"ב) רִישׁוֹן, וְעֲלָהּ אֲתָמֵר (שיר ז ו) רֵאשֶׁף

לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ

בְּחֻתָן וּבְכֻלָּהּ, וְהוּוּ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְגוֹמֵר,
 הָרִי כָאן קְדוּשָׁה וּבְרָכָה וַיְחֻד. פְּאוֹתוֹ זְמַן
 מִתְעוֹרֵר דְדוּד בְּכַנּוּר שֶׁהוּא מְנַיִן מֵאֱלֹוֵי
 בְּעֶשְׂרָה מִינֵי נִיגוּנִים, רֵאשׁוֹן בְּאַשְׁרֵי, וְזֵה
 בְּרֵאשִׁית.

תְּקוּנַת שְׁלֹשָׁה עָשָׂר

בְּרֵאשִׁית, שָׁם אֲשֶׁר־י, וְהוּוּ אֲשֶׁר־י
 הָאִישׁ, וְהוּוּ אֵהִי"ה אֲשֶׁר אֵהִי"ה, רֵאשׁ
 לְכָל הָרֵאשִׁים, וְעֲלָהּ נְאֻמֵר רֵאשֶׁף עֲלֶיךָ

וְאֵין קְדוּשָׁה פְּחוּת מֵעֶשְׂרָה, וְהַקְדוּשִׁין הֵם
 מִצַּד שֶׁל הַחֻכְמָה שֶׁהִיא י, קְדוּשַׁת יִשְׂרָאֵל
 לִיהוּ"ה רֵאשִׁית תְּבוּאָתָהּ, רֵאשִׁית וְדָאֵי,
 וּמִתְבָּרְכִים בְּשִׁבְעַת בְּרָכוֹת מִצַּד הָאֵם
 הַעֲלִינָה שֶׁהִיא בְּרָכָה, וְעֲלֶיהָ נְאֻמֵר
 לְהַנִּיחַ בְּרָכָה אֶל בֵּיתְךָ. וְשִׁבְעַת בְּרָכוֹת הֵן
 – בְּשַׁחֲרִית שְׁתַּיִם לְפָנֶיהָ וְאַחַת
 לְאַחֲרֶיהָ, וּבְעֶרְבִית שְׁתַּיִם לְפָנֶיהָ שְׁתַּיִם
 לְאַחֲרֶיהָ, וְהֵם שִׁבְעַת סְפִירוֹת שְׁכֵלוֹלוֹת

עליך כפרמל ודא תפלין דרישא, ודלת ראשך
 פארנמן דא תפלין דיד, וביה משבחין לבת
 בהאי אשרי, הדא הוא דכתיב (בראשית ל יג) פאשרי
 כי אשרוני בנות.

מאן זכי לאעלא תמן, אשר לא הלך בעצת
 רשעים (תהלים א), דאיהי עצה בישא מסטרא
 דעין הדעת טוב ורע, ובדרך חטאים לא עמד,
 מאן דרך חטאים ההיא דאתמר בה (משלי ל ב) כן
 דרך אשה מנאפת, אכלה ומחתה פיה וגומר,
 ובמושב לצים לא ישב, מאן מושב לצים, דא
 לילי"ת אימן דערב רב, דאיהי מטמאה בנדה
 במושבה, וכן ערב רב מטמאין במושבם לצדיקיא
 דיתבין בינייהו בנדה.

ומאן דאתדבק בהאי אשרי, דאיהו כתרא
 ורישא דאורייתא, אתמר ביה (תהלים א

לשון הקודש

בה (משלי ל) כן דרך אשה מנאפת אכלה
 ומחתה פיה וגומר. ובמושב לצים לא
 ישב, מי זה מושב לצים? זו לילית, אמם
 של ערב רב, שמתמאת בנדה במושבה,
 וכן ערב רב מטמאים במושבם את
 הצדיקים שיושבים ביניהם בנדה.

ומי שדבק באשרי הזה, שהוא כתר
 וראש של התורה, נאמר בו והנה בעין

כפרמל, וזה תפלין של ראש, ודלת
 ראשך פארנמן זה תפלין של יד, ובו
 משבחין את הבת פאשרי הזה. והו
 שכתוב פאשרי כי אשרוני בנות.

מי זוכה להפגם שם? אשר לא הלך
 בעצת רשעים, שהיא עצה רעה מצד של
 עין הדעת טוב ורע, ובדרך חטאים לא
 עמד, מי זו דרך חטאים? אותה שנאמר

וְהָיָה כְּעֵין שְׁתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם, וְדָא עֵין חַיִּים,
דְּאִתְמַר בֵּיהּ וְעֵלְהוּ לֹא יָבוּל, וְהָאִי תְּקוּנָא קַדְמָאָה.

תְּנַיִנָא בְּשִׁיר דָּא חֲכָמָה, שָׁר י', וְתִלַּת יוּדִין
אֲנוּן י' י' י', וְאִינוּן רִישָׁא וְסוּפָא
וְאֲמַצְעִיתָא דָּאֵת י', וְאִינוּן רְמִיזוּן בְּשִׁמָּא סְתִים
דְּאִיהוּ יו"ד ה"י וּא"ו ה"י, בְּאֵלִין תִּלַּת שִׁבְחַ דְּדוּד
מְלָפָא לְבַרְתָּא דְּמְלָפָא, הָדָא הוּא דְּכַתִּיב (תהלים קכא)
שִׁיר לַמַּעֲלוֹת, ל' מַעֲלוֹת אִינוּן וְדָאִי, אִינוּן תִּלְתִּין
דְּרִגּוֹן, דְּבַחֲוֹן בְּרַתָּא סְלָקָא לְגַבֵּי אַבָּא.

בְּחַמְשָׁ נִימִין דְּכְנוּרָ, דְּאִינוּן חָמֵשׁ אֲזַכְרוֹת
דְּאֲדָבִיר חָמֵשׁ זְמַנִּין יְהו"ה בְּהָאִי מְזֻמּוֹר,
חַד עֲזָרִי מֵעַם יִי', ב' יִי' שְׁמֶרְךָ, ג' יִי' צִלְּךָ, ד' יִי'
יְשִׁמְרְךָ מִכָּל רָע, ה' יִי' יְשִׁמְרֵךָ וּבֹאֲךָ, וּבַחֲוֹן
מְלָפָא אָמַר לְגַבֵּי כְלָה, צִהְלִי קוּלְךָ בַּת גְּלִים (ישעיהו

לשון הקודש

שתול על פלגי מים, וזה עין חיים, שנאמר בו ועלהו לא יבול, וזה תקון ראשון.

תנאי בשיר זה חכמה, שר י', ושלוש יודיים הן י' י' י', והם ראש וסוף ואמצע של האות י', והם רמזים בשם נסתר שהוא יו"ד ה"י וא"ו ה"י. באלו השלוש שבת דוד המלך את בת המלך. והו

שכתוב שיר למעלות, ל' מעלות הן ודאי, אותן שלשים דרגות שבהם הבת עולה לאב.

בחמשה נימין של כנור, שהם חמש אזכרות שהזכיר חמש פעמים יהו"ה במזמור הזה, אחד - עזרי מעם יהו"ה, ב' - יהו"ה שמרך, ג' - יהו"ה צלך, ד' - יהו"ה ישמרך מכל רע, ה' - יהו"ה ישמרך

י (ל). בת עשרה גלגלים, דסליק בהון יו"ד ה"א וא"ו
ה"א, בעשרה מיני נגונים.

ובארבע חנון דסליק יהו"ה, בשור פשוט, כפול,
משולש, מרובע, דאיהו יהו"ה, דקולו
סלקא בגלי ימא, וגלי ימא דלעילא אינון עשרה
גלגלין, ועליהו אתמר (שיר ה יד) ידיו גלילי זהב
ממלאים בתרשיש, בתרין דרועין דברתא.

ובהון שית פרקין, ואינון שית דרגין דכרסיא,
שש מעלות לכסא, וכד סליק ו' בהון,
יתערון לגביה לקבלא ליה שרפים בגדפייהו, הדא
הוא דכתיב (ישעיה ו ב) שרפים עומדים ממעל לו שש
כנפים וגומר, ומאן דסליק על גדפייהו ופרח בהון
איהו ו', כליל שית תיבון דיהודא שמע ישראל,
ובגיניה אתמר (קהלת י כ) כי עוף השמים וגומר.

לשון הקודש

בשתי זרועות תבת.
ובקום ששה פרקים, והם שש דרגות של
הכסא, שש מעלות לכסא, וכשעולה
בהם ו', יתעוררו אליו לקבל אותו
השרפים בכנפיהם. זהו שכתוב שרפים
עומדים ממעל לו שש כנפים וגומר, ומי
שעולה על כנפיהם ופורח בהם הוא ו',
כולל שש תבות היהוד של שמע ישראל,
ובגללו נאמר כי עוף השמים וגומר.

צאתה ובואה. ובהם המלך אומר לכלה,
צחלי קולך בת גלים, בת עשרה גלגלים,
שעולה בהם יו"ד ה"א וא"ו ה"א בעשרה
מיני נגונים.

ובארבע חיות שעולה יהו"ה, בשור
פשוט, כפול, משולש, מרובע, שהוא
יהו"ה, שקולו עולה בגלי הים, וגלי הים
שלמעלה הם עשרה גלגלים, ועליהם
נאמר ידיו גלילי זהב ממלאים בתרשיש,

וְכַד סִלְקָא בְרַתָּא סִלְקָא בְתַרִּין דְרוּעוּי דְאִינוּן
חֶסֶד וּגְבוּרָה, דְבַחֲזוֹן שִׁית פְּרָקִין דְאִיהוּ ו',
וְרָזָא דְמִלָּה שְׁמַאלוֹ תַתַּת לְרֵאשֵׁי וַיְמִינוּ תַחְבְּקֵנִי
(שיר ב ו).

כַּד סִלְקָא הָאֵי שִׁיר, סִלְקָא בְשִׁית תִּיבּוּן דְאִינוּן
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְגוֹמֵר, וְכַד נְחֻתָּא, נְחֻתָּא בְשִׁית,
דְאִינוּן בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, וְנַגְוֹנָא
כַּד סִלִּיק סִלִּיק בְשִׁית, וְכַד מְאִיךְ מְאִיךְ בְשִׁית,
וְעַלֵּייהוּ אֶתְמַר (שם ה טו) שׁוֹקִי עֲמוּדֵי שֵׁשׁ.

וְעֵשְׂרָה גְלַגְלִין אִינוּן י', דְאִינוּן לְקַבֵּל עֵשֶׂר
אַצְבָּעָאן דְבְטָשִׁין בְּנַגְוֹנָא, חֲמִשׁ בְּחֲמִשׁ,
וְאִינוּן ה"ה, דְסִלְקִין בִּי בְשִׁית דְרַגְוִין דְאִיהוּ ו', בֵּיה
סִלְקִין וְנַחֲתִין, וְאִיהוּ בְנַגְוֹנָא דְסֵלָם, דְאֶתְמַר בֵּיה
(בראשית כח יב) וְהִנֵּה סֵלָם מֹצֵב אֶרֶץ וְגוֹמֵר, וְהִנֵּה
מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים עֲלִים וַיִּרְדּוּ בּוֹ, וְכֹלָא יְהוּ"ה, יו"ד

לשון הקודש

וכש'יורד, יורד בשש, ועליהם נאמר
שוקי עמודי שש.

ועשרה גלגלים הם י', שהם בנגד עשר
אצבעות שמפנים בנגון, חמש בחמש,
והם ה"ה, שעולים ב"י בשש דרגות
שהוא ו', בו עולים ויורדים, והוא כמו
הסלם שנאמר בו והנה סלם מצב ארצה
וגומר, והנה מלאכי אלהים עלים

ובשעולה הבת, עולה בשתי זרועותיו
שהם חסד וגבורה, שבהם ששה פרקים
שהוא ו', וסוד הדבר - שמאלו תחת
לראשי וימינו תחבקני.

בשעולה השיר הזה, עולה בשש תבות,
שהן שמע ישראל וגומר, וכש'יורד, יורד
בשש, שהם ברוך שם כבוד מלכותו
לעולם ועד, והנגון בשעולה, עולה בשש,

ה"א וא"ו ה"א, י"ד, וְדוּד מְנַגֵּן בְּיַד (שמואל א יט ט), ו'
 אֵיהוּ גּוֹפָא, גְּדַפּוּי ה"ה, רִישָׁא דִּילִיָּה י', בִּיה סָלִיק
 קָלָא דְנִגּוּנָא.

וְעוּד ו' אֵיהִי מְנַרְתָּא, ה' ה' שְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנֹרָה
 מְצַדָּה הָאֶחָת וְגוֹמֵר (שמות כה לב), ו' מְנֹרָה
 בְּאֶמְצַע, יָר עַל רִישֵׁיה י', כַּד שְׂרִיא בְּאֶת ו'
 אֶתְעָבִיד ז', וְרוּא דְמַלְה יֶאֱירוּ שְׁבַעַת הַנִּירוֹת (במדבר
 ח ב).

לְקַבֵּל מְנַרְתָּא דְאֵיהִי ו', וְשִׁית קְנֵי מְנַרְתָּא
 דְאֵינֹן ה' ה', שִׁית וּוִי"ן, וְרוּא דְמַלְה
 שְׁבַעַה וְשְׁבַעַה מוּצָקוֹת (זכריה ד ב), עַד דְסָלְקִין לִי"ד,
 דְאֵיהִי יְהו"ה יו"ד ה"א וְא"ו ה"א, וְדָא אֵיהִי וְדוּד
 מְנַגֵּן בְּיַד, י"ד לְקַבֵּל י"ד, וְסָלְקָא ה' בְּאֶת ו', וְלִבְתַּר
 סָלִיק ו' בִּי, שִׁית זְמַנִּין עֶשְׂר, עַד דְסָלִיק לְשִׁתִּין,
 וְאֵינֹן אֶתְוֹן הַדְּבָקוֹת בְּקִרְיַאת שְׁמַע, דְּבִגְיַיְהוּ

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

הַמְּנֹרָה שָׁהִם ה' ה', שֵׁשׁ וּוִי"ן, וְסוּד
 הַדְּבָר - שְׁבַעַה וְשְׁבַעַה מוּצָקוֹת, עַד
 שְׁעוּלִים לִי"ד, שְׁהוּא יְהו"ה, יו"ד ה"א
 וְא"ו ה"א, וְהוּוּ וְדוּד מְנַגֵּן בְּיַד, י"ד כְּנֻגַד
 י"ד, וְעוּלָה ה' בְּאוֹת ו', וְאַחַר כְּד עוּלָה ו'
 בִּי שֵׁשׁ פְּעָמִים עֶשְׂר, עַד שְׁעוּלָה
 לְשִׁשִּׁים, וְהֵם אוֹתִיּוֹת הַדְּבָקוֹת בְּקִרְיַאת
 שְׁמַע, שְׁבַשְׁבִּילֵם נֹאמֵר כָּל הַמְּשִׁים רוּחַ

וְיִרְדִים בּוֹ, וְהַכֵּל יְהו"ה, יו"ד ה"א וְא"ו
 ה"א, י"ד, וְדוּד מְנַגֵּן בְּיַד, ו' הוּא גּוֹפָא,
 כְּנַפּוּי ה"ה, רִאשׁוּ י', בּו עוּלָה קוֹל הַנְּגוּן.
 וְעוּד ו' הִיא מְנֹרָה, שְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנֹרָה
 מְצַדָּה הָאֶחָת וְגוֹמֵר, ו' מְנֹרָה בְּאֶמְצַע,
 יָר עַל רִאשׁוּ י', כְּשְׁשׁוּרָה בְּאוֹת ו' נַעֲשֶׂה
 ז', וְסוּד הַדְּבָר - יֶאֱירוּ שְׁבַעַת הַנִּירוֹת.
 כְּנֻגַד הַמְּנֹרָה שְׁהִיא ו', וְשֹׁשָׁה קְנֵי

אֶתְמַר כָּל הַמְּשִׁים רִינָה בֵּין הַדְּבָקִים מְצַנְנִים (דף כח ע"א) לִיָּה גִיְהֶנֶם, וְשִׁלְמָה עֲלֵיָהּ אָמַר (שיר ג ז) הִנֵּה מִפְּתוֹ שְׁלִשְׁלֹמָה שְׁשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ, וְאִינוּן נְטָרִין (נ"א נְטָלִין) עֲרִיסָה, וְלִקְבֻלְיָהּ (שם ו ח) שְׁשִׁים הִמָּה מְלָכוֹת, אֵלִין דְּכוּרִין, וְאֵלִין נוֹקְבִין, אֵלִין דְּקַרְיָאֵת שְׁמַע דְּתַקִּין מִשָּׁה דְּכוּרִין, אֵלִין דְּשִׁלְמָה נוֹקְבִין, וְאֵלִין בֵּית קְבוּל לְאֵלִין, דְּרִגִין דְּשִׁלְמָה אִינוּן בֵּית קְבוּל לְדְרִגִין דְּמִשָּׁה, וְכַד מִתְחַבְּרָן כְּלָא בְּאַחַד, שְׁלֹמָה אֶתְהַפֵּךְ לְמִשָּׁה.

בְּתִיקוּנֵין דְּאַרְבַּע אֶתְוּן אֶתְקַן שִׁיר, וְעֲלֵיָהּ אֶתְמַר וְהִנֵּה מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים וְגוֹמַר, סְלָקִין תְּרִין וְאִינוּן י"ה, וְנִחְתִּין תְּרִין וְאִינוּן ו"ה, וְכֵן גְּלַגְלֵי יִמָּא סְלָקִין בְּעֶשֶׂר, וְאִינוּן יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, וְאַרְבַּע חִיוּוּן, כַּד סְלָקָא בְּרִתָּא בְּשִׁיר, נִשְׂרָא נְטִיל

לשון הקודש

בין הדבקים מצננים לו גיהנם, ושלמה אמר עליהם, הנה מפתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה, והם שומרים

(ס"א נטלים) את מפתו, וכנגדם ששים המה מלכות, אלו זכרים – ואלו נקבות, אלו של קריאת שמע שתקן משה – זכרים, אלו של שלמה – נקבות, ואלו בית קבול לאלה, הדרגות של שלמה הן

בית קבול לדרגות של משה, וכשמתחברים הכל כאחד, שלמ"ה מתהפך למש"ה.

בתקונים של ארבע האותיות נתקן השיר, ועליהן נאמר והנה מלאכי אלהים וגומר, עלים – שתים, והן י"ה, וי"ד – שתים, והן ו"ה, וכן גלגלי הים עלים בעשר, והן יו"ד ה"א וּא"ו ה"א,

י' בְּפוּמָא וְעַל רִישָׁתָא, ו' בְּנוּפָא, ה"ה בְּגִדְפָתָא,
אָדָם יו"ד ה"א וא"ו ה"א רְכִיב עַל פְּלָא, וּדְמוּת
פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם, דָּא סָלִיק עַל פְּלָא, וּפְנֵי אַרְיָה
אֶל תִּימִין לְאַרְבַּעַתָּם דָּא יְהו"ה, וּפְנֵי שׁוּר, וּפְנֵי
נֶשֶׁר, אֵינוֹן מְרַכְבָּה לְשָׂמָא דִּיהו"ה, וְאָדָם עַל פְּלָא.

בְּזִמְנָא דְאִיהִי סָלְקָא בְּכָל אֲלִין תְּקוּנִין, אִיהוּ
מְשַׁבַּח לָהּ, הֵדָא הוּא דְכָתִיב (שם ד ג) כְּחוּט
הַשְּׁנֵי שְׁפָתוֹתֶיךָ וּמִדְבָרְךָ נְאוּה, הָא תִרְוֵן מִינֵי
נְגוּנִין דְשַׁבַּח דְדוּד מְלָכָא, בְּאַשְׁרֵי בְּשִׁיר.

תְּלִיתָאָה בְּבִרְכָה וְדָא שְׂכִינְתָא עֲלָאָה, וְעֲלָה
אֶתְמַר (תהלים קג א) בְּרַכֵּי נַפְשִׁי אֶת יי',
מֵהָאֵי אֶתִיּהִיבַת בְּבִר נֶשׁ נִשְׁמַת חַיִּים, דְּאֶתְמַר בְּה
חֲמֻשָּׁה תְּקוּנִין, מַה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זֵן פֶּל
עֲלָמָא, הָכִי נִשְׁמַתָּא זְנַת כָּל גּוּפָא, מַה הַקְדוּשׁ

לְשׁוֹן הַקְדוּשׁ

הוּא מְשַׁבַּח אוֹתָהּ. זְהוּ שְׂכִינְתוֹב כְּחוּט
הַשְּׁנֵי שְׁפָתוֹתֶיךָ וּמִדְבָרְךָ נְאוּה. הַרִי שְׁנֵי
מִינֵי נְגוּנִים שְׁשַׁבַּח דְדוּד הַמְלֶךְ – בְּאַשְׁרֵי
בְּשִׁיר.

שְׁלִישִׁי בְּבִרְכָה, וְזוּ הַשְּׂכִינְהָ הַעֲלִיזְנָה,
וְעֲלִיָה נְאָמַר בְּרַכֵּי נַפְשִׁי אֶת יְהו"ה, מִזוּ
נִתְנָה בְּאָדָם נִשְׁמַת חַיִּים שְׁנַאֲמַר בְּה
חֲמֻשָּׁה תְּקוּנִים. מַה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זֵן
אֶת כָּל הָעוֹלָם, כִּדְ הַנְּשַׁמָּה זְנָה אֶת כָּל

וְאַרְבַּע חַיִּוֹת, כְּשֶׁעוֹלָה הַבַּת בְּשִׁיר,
הַנֶּשֶׁר נֹטֵל י' בְּפֶה וְעַל רִאשָׁה, ו' בְּנוֹף,
ה"ה בְּכַנְפֵיהָ, אָדָם יו"ד ה"א וא"ו ה"א
רוֹכֵב עַל הַכֵּל. וּדְמוּת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם,
זֶה עוֹלָה עַל הַכֵּל, וּפְנֵי אַרְיָה אֶל תִּימִין
לְאַרְבַּעַתָּם, זֶה יְהו"ה, וּפְנֵי שׁוּר וּפְנֵי
נֶשֶׁר, הֵם מְרַכְבָּה לְשֵׁם שֶׁל יְהו"ה, וְאָדָם
עַל הַכֵּל.

בְּזִמְן שֶׁהִיא עוֹלָה בְּכָל הַתְּקוּנִים הַלְלוּ,

בְּרוּךְ הוּא רוֹאֶה וְאֵינוֹ נִרְאֶה, הָכִי נִשְׁמָתָא רוֹאֶה
 וְאֵינָה נִרְאִית, מַה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹשֵׁב בְּחֻדְרֵי
 חֻדְרִים, הָכִי נִשְׁמָתָא יוֹשֶׁבֶת בְּחֻדְרֵי חֻדְרִים, מַה
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְלֵא כָּל הָעוֹלָם הָכִי נִשְׁמָתָא
 מְלֵאָה אֶת כָּל הַגּוּף, מַה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא דֵּן
 אֶת כָּל הָעוֹלָם, הָכִי נִשְׁמָתָא דְנָה אֶת גּוּפָא, וְרוּא
 דְנִשְׁמָתָא דְאִיהִי שׁוּה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דָּא
 בִּינָה, מ"י, וְעָלָה אֶתְמַר (ישעיה מ כח) וְאֵל מִי תִדְמִיּוּנִי
 וְאֲשׁוּה, אֵל מִי וְדָאִי, וְהָא אוֹקְמוּהוּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין,
 חֲמִשָּׁה דְבָרִים אֵלִין, חֲמִשָּׁה וְדָאִי, בְּגִין דְאֵינּוּן
 מְסֻטְרָא דְה' עֲלָאָה.

וְאֵינּוּן בְּלָהוּ תְקוּנֵין בְּלָב, בְּמָה דְאוֹקְמוּהוּ מְאִרֵי
 מִתְנִיתִין חֲלָב מִבִּין, חֲלָב רוֹאֶה, חֲלָב
 שׁוֹמֵעַ, הָא תִלְתַּת, ה' אִיהִי חֲמִשׁ, וְרוּחָא דְפוּמָא
 דְסָלִיק בָּהּ קָלָא וְאֶמִידָה וְדְבוּרָא דָּא ו', עֲרִקִין

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

שְׁהִיא שׁוּה לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זוֹ בִּינָה,
 מ"י, וְעָלָה נְאֻמַּר וְאֵל מִי תִדְמִיּוּנִי
 וְאֲשׁוּה, אֵל מ"י וְדָאִי, וְהָרִי פִרְשׁוּהוּ בְעֵלִי
 הַמְשָׁנָה חֲמִשָּׁה דְבָרִים אֵלּוּ, חֲמִשָּׁה
 וְדָאִי, מִשׁוּם שְׁחָם מְצַד ה' הָעֲלִיּוֹנָה.

וְחָם כָּלָם תְּקוּנִים בְּלָב, כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרוּהוּ
 בְעֵלִי הַמְשָׁנָה, חֲלָב מִבִּין, חֲלָב רוֹאֶה,
 חֲלָב שׁוֹמֵעַ – הָרִי שְׁלִשׁ. ה' הִיא חֲמִשׁ,

הַגּוּף. מַה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹאֶה וְאֵינוֹ
 נִרְאֶה, כִּף הַנְּשָׁמָה רוֹאֶה וְאֵינָה נִרְאִית.
 מַה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹשֵׁב בְּחֻדְרֵי
 חֻדְרִים, כִּף הַנְּשָׁמָה יוֹשֶׁבֶת בְּחֻדְרֵי
 חֻדְרִים. מַה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְלֵא כָּל
 הָעוֹלָם, כִּף הַנְּשָׁמָה מְלֵאָה אֶת כָּל הַגּוּף.
 מַה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא דֵּן אֶת כָּל הָעוֹלָם,
 כִּף הַנְּשָׁמָה דְנָה אֶת הַגּוּף. וְסוּד הַנְּשָׁמָה

דְּלָבָא אֵינּוֹן בְּחַיִּילִין בְּתַר מַלְכַּהוֹן, וְרִזָּא דְמַלְכָּה
 (יחזקאל א יב) אֵל אֲשֶׁר יְהִיָּה שְׁמָהּ הָרוּחַ לְלַבְתָּ יִלְכוּ,
 הָבִי מִתְנַהֲגִין עֲרֻקִין דְּלָבָא לְגַבֵּי רוּחָא הָרִי לָךְ רוּחַ
 בְּלַב, דְּנַפְיָךְ מֵאֲזֵן שְׂמָאלָא דְלָבָא, וְאִיהוּ הָוּה רוּחַ
 צְפוֹנִית דְּבַטְשׁ בְּכִנּוּר דְדוּד, וּבְהֵאֵי רוּחָא הָוּה בְּטַשׁ
 בְּחֵמֶשׁ נִימִין דְּכִנּוּר, דְּאֵינּוֹן חֵמֶשׁ פְּנֵי רִיָּא, וְרִיָּא,
 וּבִקְנָה סָלִיק קוּל לְלָבָא, וְאִיהוּ אִישׁ אוּכְלָא,
 מֵאוּדְנָא יְמִינָא דְלָבָא דְאִיהִי פְּלִפִּי כְּבֵד, וּמְנִיָּה
 נְפִיק דְבוּר, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (ירמיה כג כט) הֲלֹא כֹה
 דְּבַרִי פֶּאֶשׁ, וְאִי לֹא פְּנֵי רִיָּא דְנִשְׁכִּין עַל לָבָא,
 הָוּה אוּקִיד פֶּל גּוּפָא, מִחֲשָׁבָה בְּלָבָא וְדָא י', דְהו'
 ה' אֵנּוֹן אֲמִירָה וְדְבוּרָא, ו' קָלָא כְּלִיל פְּלָא.

רְבִיעָאָה בְּמִזְמוֹר, וְדָא הוּא דְרוּעָא יְמִינָא, הֲדָא
 הוּא דְכְּתִיב (תהלים צח א) מִזְמוֹר שִׁירוֹ לַיְיָ

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

עוֹלָה הַקּוּל לְלָב, וְהִיא אִישׁ אוּכְלָתָא, מֵאֲזֵן
 יְמִין שֶׁל הַלֵּב שֶׁהִיא פְּלִפִּי כְּבֵד, וּמִמְנוּ
 יוּצֵא הַדְּבוּר, וְהוּ שְׂפָתוֹב הֲלֹא כֹה דְבַרִי
 פֶּאֶשׁ, וְאִם לֹא פְּנֵי הָרִיָּא שְׁנוֹשְׁבוֹת עַל
 הַלֵּב, הִנֵּה שׁוֹרֵף פֶּל הַגּוּפָא. הַמְחַשָּׁבָה
 בְּלַב, וְזֶה י', שְׁהוּ הוּ הֵם אֲמִירָה וְדְבוּר, ו'
 קוּל בּוֹלֵל הַפֶּל.

רְבִיעֵי בְּמִזְמוֹר, וְזֶהוּ הוּא זְרוּעַ יְמִין. וְזֶהוּ
 שְׂפָתוֹב מִזְמוֹר שִׁירוֹ לַיהוָה שִׁיר הַדָּשׁ כִּי

הַבֵּל וְרוּחַ הַפֶּה שְׁעוֹלָה בּו קוּל וְאֲמִירָה
 וְדְבוּר, זֶה ו', עוֹרְקֵי הַלֵּב הֵם כְּמוֹ תִּילִים
 אַחַר מַלְכָּם, וְסוּד הַדְּבַר – אֵל אֲשֶׁר יְהִיָּה
 שְׁמָהּ הָרוּחַ לְלַבְתָּ יִלְכוּ, כִּךְ מִתְנַהֲגִים
 עוֹרְקֵי הַלֵּב אֵל הָרוּחַ, הָרִי לָךְ רוּחַ בְּלַב,
 שִׁיוּצֵא מֵאֲזֵן שְׂמָאל שֶׁל הַלֵּב, וְהִיא הִיָּתָה
 הָרוּחַ הַצְּפוֹנִית שֶׁהִפְתָּה בְּכִנּוּר דְּוּד,
 וּבְרוּחַ הַזֶּה הִיָּה מִכָּה בְּחֵמֶשֶׁת הַנִּימִים שֶׁל
 הַכִּנּוּר, שֶׁהֵם חֵמֶשׁ פְּנֵי רִיָּא, וּבִקְנָה

שִׁיר חֲדָשׁ כִּי נִפְלְאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ,
 וְעָלָה אֶתְמַר (שם ס ז) הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ, וְאִיהוּ בְּגִלוֹתָא
 עִם שְׂכִינְתָא, וְאִיהוּ תְּמִיד לָהּ, וְרוּא דְּמַלְכָּה (ישעיה נג
 א) וְזָרוּעַ יְיָ עַל מִי נִגְלָתָהּ, וּבִיּוֹתָא אֹמְרָה דְּפוּרְקָנָא,
 הָדָא הוּא דְּכְתִיב (שם ס ב ח) נִשְׁפַּע יְיָ בְּיָמֵינוּ וּבְזָרוּעַ
 עֲזוֹ, וְעוֹד (רות ג יג) חֵי יְיָ שְׂכָבִי עַד הַבֶּקֶר.

וְאַמְאִי אֶתְקַרֵי זָרוּעַ יְיָ, בְּגִין דְּכַף הַיָּד בֵּיהּ יְיָ,
 חֲמִשׁ אֶצְבָּעָאן ה', קְנָה דִּימִינָא דְּאִיהוּ
 דְּרוּעָא ו', כְּתִיב בֵּיהּ ה', וְדָא עֲמוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא
 דְּאֶתְקַשֵּׁר בְּיָמֵינוּ, לְאַקְמָא בֵּיהּ שְׂכִינְתָא בְּגִלוֹתָא,
 וּמִשָּׁה דְּאִיהוּ דִּיּוֹקְנָא דְּעֲמוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא, אֶתְמַר
 בֵּיהּ (ישעיה סג יב) מוֹלִיד לְיָמִין מִשָּׁה זָרוּעַ תְּפַאֲרָתוֹ,
 וְאִיהוּ בּוֹקַע מִיָּא דְּאוּרִייתָא לְגַבֵּי זָרַע אֲבָרְהָם
 דְּאִיהוּ יְמִינָא, לְמַהוּי לִיָּה שֵׁם עוֹלָם, (דף כח ע"ב)
 וְאֶתְקַשֵּׁר בְּה' דְּאֲבָרְהָם, דְּאִיהוּ חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

הַיָּד בּוֹ יְיָ, חֲמִשׁ אֶצְבָּעוֹת ה', הַקְּנָה שֶׁל
 הַיָּמִין שֶׁהוּא הַזָּרוּעַ, וְהַכְּתָפָה, בּוֹ ה', וְזֶה
 הָעֲמוּד הָאֶמְצָעִי שֶׁנִּקְשֵׁר בְּיָמִין, לְהַקִּים
 בּוֹ שְׂכִינָה בְּגִלוֹתָהּ, וּמִשָּׁה שֶׁהוּא הַדְּמוּת
 שֶׁל הָעֲמוּד הָאֶמְצָעִי, נֶאֱמַר בּוֹ (ישעיה סג
 מוֹלִיד לְיָמִין מִשָּׁה זָרוּעַ תְּפַאֲרָתוֹ. וְהוּא
 בּוֹקַע אֶת מִי הַתּוֹרָה לְזָרַע אֲבָרְהָם,
 שֶׁהוּא יָמִין, לְהִיּוֹת לוֹ שֵׁם עוֹלָם, וְנִקְשֵׁר

נִפְלְאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ, וְעָלָה
 נֶאֱמַר הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ, וְהוּא בְּגִלוֹתָא עִם
 הַשְּׂכִינָה, וְהוּא תּוֹמֵךְ אוֹתָהּ, וְסוּד הַדְּבַר
 – וְזָרוּעַ יְהו"ה עַל מִי נִגְלָתָהּ, וּבּוֹ שְׁבוּעַת
 הַנְּאֻלָּה. זֶהוּ שְׂכֵתוֹב נִשְׁפַּע יְהו"ה בְּיָמֵינוּ
 וּבְזָרוּעַ עֲזוֹ, וְעוֹד, חֵי יְהו"ה שְׂכָבִי עַד
 הַבֶּקֶר.

וְלָמָּה נִקְרְאת זָרוּעַ יְהו"ה? מִשּׁוֹם שְׂכָבִי

תורה, ובה אשתלים משה, ומיד דאשתלים
אתגליא עליה ימינא, ודא הוא (ישעיה נג א) וזרוע יי'
על מי נגלתה.

חמשאה בנגון, בגין דהאי ניגון סליק מניה
פמה נגינות, עולימן מסטרא
דשמאלא, דמתמן רוח צפון הוה נחתא בכנור דוד
והוה מנגן מאליו, הדא הוא דכתיב (מלכים ב ג טו) והיה
בנגן המנגן וגומר.

ומתמן רעמין נפקין, הדא הוא דכתיב (איוב כו יד)
ורעם גבורותיו מי יתבונן, ומתמן (ישעיה כד
ט) רעה התרועעה הארץ בתרועעה, מסטרא דמטה
כלפי חסד, מוט התמוטטה ארץ בתקיעה, פור
התפוררה ארץ בשברים, ביהוה זמנא תלת אבתן
מתקשרין בגבורה, ואתעבדו בה תרועה שברים
תקיעה, ובהון רעה התרועעה וגומר, ודא יהא

לשון הקודש

והיה בנגן המנגן וגומר.
ומשם יוצאים רעמים. זהו שכתוב ורעם
גבורותיו מי יתבונן, ומשם רעה
התרועעה הארץ בתרועעה, מצד של מטה
כלפי חסד, מוט התמוטטה ארץ
בתקיעה, פור התפוררה ארץ בשברים.
באותו זמן שלשת האבות מתקשרים עם
גבורה, ונעשים בה תרועה שברים

בה של אברהם, שהוא חמשה חמשי
תורה, ובה השתלם משה, ומיד
כשהשתלם נגלתה עליו הזמין, וזהו
וזרוע יהוה על מי נגלתה.

החמישי בנגון, משום שהנגון הזה
עולות ממנו פמה נגינות, עלמות מצד
השמאל, שמשם רוח צפון היתה יורדת
בכנור דוד והיה מנגן מאליו. זהו שכתוב

בְּסוֹף יוֹמָיָא, וְכָל אַתִּין אֵלִין בְּאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל יְהוֹן,
בְּגִין דְּתַמָּן חֲבֵרוֹן וְדַאבְּחָן תַּמָּן קְבוּרִים.

שְׁתִּיתָאָה הַלְלוּיָהּ הַלְלוּהוּ וְדָא ה"ו, עֲלִיָּה
אֲתַמַּר (שמות יב מב) לֵיל שְׁמוּרִים הוּא
לֵי"י, וְדָא אִיהוּ עֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, וְרָזָא
דְּמִלָּה (ירמיה לא ו) הַשְּׁמִיעוּ הַלְלוּ, וְאֲמָרוּ הוֹשִׁעַ יְיָ אֶת
עַמֶּךָ אֶת שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל, לְקַיִם קְרָא (מיכה ז טו) בְּיַמֵּי
צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת.

וְרָזָא דְּמִלָּה (קהלת א ט) מ"ה ש"הִיָּה ה"וֹא ש"יְהִיָּה,
וְבִיָּה (תהלים לג יד) מ"מִכּוֹן ש"בְּתוֹ ה"שְׁנִיָּתָה, בְּגִין
דְּאִיהוּ דִּיּוֹקְנָא דְּעֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, בְּתַהוּא זְמַנָּא
אֲתַקְיִים רָזָא דְּמַתְנִיתִין דְּאֲמַר אוֹכְלִין כָּל אַרְבַּע,
וְתוֹלִין כָּל חֲמִשׁ דְּהֵיִינוּ אֵלְפָה חֲמִשָּׁאָה, וְשׁוֹרְפִין
בְּתַחֲלַת שֵׁשׁ דְּאִיהוּ אֵלְפָה שְׁתִּיתָאָה.

לשון הקודש

צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת.
וְסוּד הַדְּבָר – מ"ה ש"הִיָּה ה"וֹא ש"יְהִיָּה,
וְכוּ מ"מִכּוֹן ש"בְּתוֹ ה"שְׁנִיָּתָה, מִשׁוּם שֶׁהוּא
הַדְּמוּת שֶׁל הָעֲמוּד הָאַמְצַעִי. בְּאוֹתוֹ זְמַן
מִתְקַיֵּם סוּד הַמִּשְׁנָה שֶׁאֲמַר, אוֹכְלִין כָּל
אַרְבַּע וְתוֹלִין כָּל חֲמִשׁ, שְׁהֵינּוּ הָאֵלְפָה
הַחֲמִישִׁי, וְשׁוֹרְפִים בְּתַחֲלַת שֵׁשׁ, שֶׁהוּא
הָאֵלְפָה הַשְּׁשִׁי.

תְּקִיעָה, וּבָהֶם רַעַה הַתְרוּעָעָה וְגוֹמַר, וְזֶה
יְהִיָּה בְּסוֹף הַיָּמִים, וְכָל הָאוֹתוֹת הַלְלוּ
יְהוֹן בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, מִשׁוּם שֶׁשָּׁם חֲבֵרוֹן,
שָׁם קְבוּרִים הָאֲבוֹת.

הַשְּׁשִׁי הַלְלוּיָהּ הַלְלוּהוּ, וְזֶה ה"ו, עֲלִיָּה
נֶאֱמַר לֵיל שְׁמוּרִים הוּא לִיהוּ"ה, וְזֶהוּ
הָעֲמוּד הָאַמְצַעִי, וְסוּד הַדְּבָר – הַשְּׁמִיעוּ
הַלְלוּ, וְאֲמָרוּ הוֹשִׁעַ יְהוּ"ה אֶת עַמֶּךָ אֶת
שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל, לְקַיִם אֶת הַכְּתוּב בְּיַמֵּי

וּבְגִין דְּלֹא יִפְרִישׁוּ בֵּין שֵׁשׁ דְּאִיהוּ עֲמוּדָא
 דְּאִמְצָעִיתָא, וּבִין שִׁבְעָה דְּאִיהִי בֵּת זַוְגִיָּה,
 צָרִיךְ לְבַעֲרָא שְׂאֵר וְחֻמְיָן דְּאִינוּן עֵרְב רַב, דְּלֹא
 יִתְחַזְּיִין בֵּין שֵׁשׁ דְּאִיהוּ ו', וּבִין שִׁבְעָה דְּאִתְמַר בָּהּ
 (שם קיט קסד) שִׁבְעָה בְּיוֹם הַלְּלִיתִיד, בְּגִין דְּעֵרְב רַב
 אִפְרִישׁוּ בֵּין שֵׁשׁ לְשִׁבְעָה בְּמַתַּן תּוֹרָה, כְּמָה דְּאִתְּ
 אָמַר (שמות לב א) וַיֵּרָא הָעָם כִּי בִשְׁשׁ מִשֶּׁה, וְאוֹקְמוּהוּ
 בִשְׁשׁ, בְּאֵלִין שִׁית שְׁעֵתִין עֲבָדוּ יָת עֵגְלָא, וְאִפְרִישׁוּ
 בֵּין ו"ה דְּאִינוּן שֵׁשׁ לְשִׁבְעָה, הָכִי יִפְרִישׁ לֹזֵן קוּדְשָׁא
 בְּרִידָה הוּא בֵּין שֵׁשׁ לְשִׁבְעָה.

דְּבְגִינֵי־יָהּ תּוֹת מַצָּה פְּרוּסָה לְחֵם עֲנִי עֲנִי וְדַאי,
 וּבְתַהּוּא זְמַנָּא תַּהֵא שְׁלִימָה בְּגִוּוֹנָא
 דְּתַבְרַתָּה דְּאִיהִי מַצָּה שְׁלִימָה, תְּדָא הוּא דְּכַתִּיב
 (ישעיה ל כו) וְהָיָה אֹרֶךְ הַלְּבָבָה כְּאֹרֶךְ הַחֶמֶת, וְאִמְאִי תּוֹת
 מַצָּה פְּרוּסָה, בְּגִין דְּאִסְתַּלַּק מִנָּה ו' רְגַל דִּילָהּ

לשון הקודש

השעות הללו עשו את העגל, והפרידו
 בין ו"ה, שהם שש לשבע, כך יפריד
 אותם הקדוש ברוך הוא בין שש לשבע.
 שפגללם היתה מצה פרוסה לחם עני,
 עני ודאי, ובאותו זמן תהיה שלמה, כמו
 שתברתה שהיא מצה שלמה. זהו
 שפתוב והיה אור הלבנה כאור החמה,
 ולמה היתה מצה פרוסה? משום

וכדי שלא יפרידו בין שש, שהוא
 העמוד האמצעי, ובין שבע, שהיא בת
 זוג, צריך לבער שאר וחמין, שהם ערב
 רב, שלא יראו בין שש, שהוא ו', ובין
 שבע, שנאמר בה שבע ביום הללתיך,
 משום שערב רב הפרידו בין שש לשבע
 במתן תורה, כמו שנאמר וירא העם כי
 בשש משה, ופרשוהו בשש, בשש

לְמַתְּוֵי בֵּיהּ בְּמִצּוֹתָהּ, וּמִצָּה פְּרוּסָה אֲשֶׁתְּאַרְתּ ד',
 וּבְגִין דָּא מִצָּה פְּרוּסָה ד', מִצָּה שְׁלִימָה ה', וּבְגִין
 דָּא אָמְרִין הִלְל גָּמּוּר וְהִלְל שְׁאִינּוּ גָּמּוּר בְּפִסְתָּהּ,
 לְקַבֵּל מִצָּה שְׁלִימָה וּמִצָּה פְּרוּסָה.

וְאָמְרִין מְרוּר, עַל שֵׁם ו' דְּאֵתְפְּרֵשׁ מִן ה', וְדָא
 גָּרִים לֹון דְּוִימְרֵרוּ אֶת תַּיִיהֶם, אִיהוּ
 מְרוּר וְאִיהִי מָרָה, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (רות א כ) קְרָאן
 לִי מָרָה כִּי הֵמֶר שְׂדִי לִי, בְּעֵבֻדָּה קָשָׁה בְּקִשְׁיָא,
 בְּחֶמֶר בְּקַל וְחֶמֶר, בֵּין אוּמִין דְּעֵלְמָא.

וּמָאן גָּרִים דָּא, י' מִן שְׂדִי רְשִׁימוּ דְבְּרִית, דִּיִּהִיב
 מִשָּׁה בְּעֵרֵב רַב, בְּגִין דָּא נְחִית מִשָּׁה
 מְדַרְגִּיָּהּ, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (שמות לב ז) לָךְ יֵרֵד כִּי שַׁחַת
 עִמָּךְ, עִמָּךְ וְלֹא עִמִּי, וְעַל יְדֵיהּ עֵתִידָה שְׂכִינְתָּא
 לִי־חֲדָא עִם קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּגִין דְּאִיהוּ אֶפְרַיִשׁ

לשון הקודש

מָרָה כִּי הֵמֶר שְׂדִי לִי, בְּעֵבֻדָּה קָשָׁה
 בְּקִשְׁיָהּ, בְּחֶמֶר, בְּקַל וְחֶמֶר, בֵּין אַמּוֹת
 הָעוֹלָם.

וּמִי גָרִים זֶה? י' מִן שְׂדִי, הָרַשָּׁם שֶׁל
 הַבְּרִית, שֶׁנֶּתַן מִשָּׁה בְּעֵרֵב רַב, מִשׁוּם כֶּךָ
 יֵרֵד מִשָּׁה מְדַרְגִּתּוֹ. זֶהוּ שְׂכֵתוֹב לָךְ יֵרֵד כִּי
 שַׁחַת עִמָּךְ, עִמָּךְ וְלֹא עִמִּי, וְעַל יְדוֹ
 עֵתִידָה הַשְּׂכִינָה לְהִתְיַחַד עִם הַקּוּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא. מִשׁוּם שֶׁהוּא הַפְּרִיד אוֹתָם,

שֶׁהִסְתַּלַּק מִמֶּנָּה ו', הֶרְגַּל שְׁלָהּ, לְהִיּוֹת בּוֹ
 כְּמוֹ מִצּוֹה, וּמִצָּה פְּרוּסָה נִשְׁאַרְהָ ד',
 וּמִשׁוּם זֶה מִצָּה פְּרוּסָה ד', מִצָּה שְׁלָמָה
 ה', וּמִשׁוּם כֶּךָ אוּמְרִים הִלְל גָּמּוּר וְהִלְל
 שְׁאִינּוּ גָּמּוּר בְּפִסְתָּהּ, כְּנֻגַד מִצָּה שְׁלָמָה
 וּמִצָּה פְּרוּסָה.

וְאוּמְרִים מְרוּר, עַל שֵׁם ו' שֶׁנִּפְרַד מֶהָ,
 וְזֶה גָרִים לָהּ שְׁוִימְרֵרוּ אֶת תַּיִיהֶם, הוּא
 מְרוּר וְהִיא מָרָה. זֶהוּ שְׂכֵתוֹב קְרָאן לִי